

ning, hvilket i disse Tilfælde maa anses at være ubilligt.

Ændringen Nr. 11 til § 27 er stillet for at hæbde denne Anstuelse.

Et Mindretal (Holch) maa holde paa Lovforslagets Bestemmelse om det med § 27 og senere Paragraffer etablerede Fællesskab for derved, om end kun i ringe Grad, at h bde paa den uforholdsmæssig store Fattigbyrde, der paahviler R bst derne, og som tør antages at ville blive betydelig forøget, naar nærværende Lovforslag gennemføres.

Det Forhold, at et Tyende har en Ferie nogle Dage før eller efter den bestemte Skiftetid, har ofte voldet en Del Bryderi ved Udfindelsen af dets Forsørgelsessted. Ændringen Nr. 7 er stillet for til Dels at forebygge dette.

Gennem Ændringen Nr. 9 tilfigter Udvalget at forebygge den Maade, hvorpaa en Kommunalbestyrelse under Tiden vælter Forsørgelsen af en Kvinde, der har en Flok Børn at forsørge, over paa en anden Kommune ved at tilskynde Egttefabs Indgaaelse mellem hende og en i den anden Kommune fors rgelsesberettiget Person.

Ændringsforslaget Nr. 10 er en Redaktionsændring.

Et Mindretal (Bertelsen [Wejle N. 5. B.], S. C. Larsen, Feldthusen, P. Pedersen, C. Ravn, Rosager og Bestergaard) forbeholder sig sin Motivering af Ændringsforslaget under Nr. 8.

Mindretallet (B. Holm og Henning Jensen) skal i Anledning af dette Kapitel bemærke:

Følge Lovforslagets § 23 kunne Udlændinge i Almindelighed ikke erholde Forsørgelsesret her i Landet uden i Forbindelse med Indfødsret, medens Udlændinge efter de indtil Traktaten med Sverige af 26de Juli 1888, og saavidt vides til Dels efter de endnu gældende Regler, have været forsørgelsesberettigede her i Landet efter 5 Aars samlet Ophold i en og samme Forsørgelseskommune. Følge for nnevnte Traktat er-

holde svenske Udlændinge Forsørgelsesret her i Landet ved et tolvaarigt samlet Ophold efter deres 21de Aar.

I Overensstemmelse med de Bestr bber, der gaa ud paa at lette Udgangen til Forsørgelsesret paa det Sted, hvor den trængende har taget Ophold, og hvor man har nydt godt af hans Arbejdskraft, mener dette Mindretal at det ogsaa b r gøres muligt for Udlændinge at erhverve Forsørgelsesret her i Landet, selv om Vedkommende ikke har Indfødsret og selv om der ikke findes traktatmæssige Bestemmelser, som give Udgang hertil. Det er efter Mindretallets Formening en altfor stor Ulykke for en Udlænding, at han i Tilfælde af Trang skal kunne udvises efter et maatte mangeaarigt Ophold her i Landet.

Da denne Sag imidlertid angaar det Forhold, hvori den danske Stat staar til Udl ndet, og derfor kræver en nærmere Undersøgelse, end Mindretallet indtil nu har været i Stand til at foretage, forbeholder det sig nærmere at tage Stilling hertil ved Lovforslagets tredje Behandling.

Kapitel 3.

Udvalget kan tiltræde Hovedbestemmelserne i dette Kapitel, hvilke jo i sine Hovedtræk gaa ud paa, at Hjemmet, saa vidt ske kan, bevares som Bopæl for den trængende, at Fors rgelsesanstalterne indrettes og benyttes kun til Forsørgelse af „værdige trængende“, medens Personer, som paa Grund af ufredeligt og uordentligt Levnet ikke egner sig til at være sammen med ordentlige og fredsomme Folk, sendes paa den i Amtsr dsstyrelsen værende Arbejdsanstalt; men maa dog udtale Onskeligheden af, at Hjemmet bevares i den stærkt mulige Udstrækning, og at Fors rgelsesanstalterne blive indrettede saa hjemlige, som Forholdene nogenlunde tillade.

I den Retning gaa Udvalgets Ændringer Nr. 13 og 14 til § 29 og Nr. 16 og 17 til § 30, ligesom Ændringen Nr. 12 er stillet i Erkendelsen af, at Kommunalbe-